

OZVĚNY Z ORATOŘE

Ročník 16

2/11

„ODVAHU A ZASE ODVAHU! NIKDY SE NEVZDÁVEJME.“

Don Bosco

OBSAH

Krise	3
První soustředění oddílu WTF Havířov sv. Don Boska	4
Tvořivé aktivity v Majáku	5
Potřebujeme vlastně dobrovolníka?	7
Děti fitness aneb sportem proti drogám	8
Ohlédnutí za florballem v Suché	11
Pohádkový karneval	12
Sportem ku zdraví	13
Posilovna Valdocco	14
Move for everybody 2011 aneb Já tak rád trsám, trsám	15
Úspěchy mažoretek	18
Mezinárodní výměny mládeže	19
Zkoušky TKD WTF na technický stupeň Kup	21
Ostrý výlet na Ostrý	22
Salesiánský turnaj v Havířově	25
Zajímavé akce	26
Příprava letních příměstských táborů	27
Máme prvního přeborníka ve stolním tenise	28
Velikonoce ve výtvarce	30
Jak jsem prožila letošní Velikonoce	31
Děti to vidí jinak	33
Srdce Dona Boska a výchova	35

KRIZE

Světová hospodářská krize, astronomická státní zadluženost, hrozící finanční bankrot mnoha evropských zemí – to je současný evergreen sdělovacích prostředků.

Příčina však zůstává stále stejná jako ve všech krizích předešlých: nehospodárnost, lenost, korupce, intrikování a zlodějina ve všech různých formách – zjevných i skrytých – na všech úrovních společnosti překročila únosnou mez. Politikové navíc často dávají v tomto ohledu špatný příklad a co se děje nahoře, se potom děje i dole.

Věřící člověk by se však tímto jednáním a chováním neměl nechat ovlivnit a stále by se měl snažit jednat a pracovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, protože takový ví, že až přijde jeho čas, tak se ho Bůh nebude ptát, co dělali ostatní, ale: „Cos dělal ty?“

Lubomír Děcký

PRVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ ODDÍLU WTF HAVÍŘOV SV. JANA BOSKA

Ve dnech od 15. 3. – 17. 3. 2011 se uskutečnilo první oddílové soustředění. První den začal úvodem a bezpečností během soustředění. Ve třech dnech jsme stihli nejen si pořádně zacvičit, ale také zahrát spoustu her, shlédnout motivační videa, poznali jsme se navzájem a dokonce k nám přijeli i kamarádi z Hradce nad Moravicí.

Vyzkoušeli si opravdu pestrý trénink v rámci úkolových her, gymnastiky a zhlédnutí vyšších sestav. Jako odměnu si cvičenci poprvé na sebe oblékli sportovní vesty, ve kterých se mnozí cítili jako želvy. Soustředění bylo opravdu pestré a vynikající na sebezpoznání a také na spřátelení.

Doxyy

TVOŘIVÉ AKTIVITY V MAJÁKU

O tom, že k nám do klubu Maják chodí šikovné děti, jistě není pochyb ☺. Během toho necelého školního roku jsme si s nimi hodně užili. Musím

říct, že některé děti jsou opravdu nadané, tvořivé a snadno se pro něco nadchnou. Proto se snažíme chystat pro ně tvořivé aktivity, díky kterým si jednak něco vyrobí, a jednak se zdokonalí ve zručnosti a kreativně vyřadí. Velice se vydařila jarní výzdoba klubu, do které se zapojily opravdu téměř všechny děti. Výsledkem byla pestře ozdobená okna a pěkný květinový řetěz nad barem.

Snažíme se také zaměřit výtvarné činnosti na rozvoj rozumových schopností. Například jsme s dětmi vyráběli ovocný a zeleninový talíř, kde měly děti z nastříhaných obrázků poznat, zda se jedná o zeleninu nebo ovoce. Vyráběli jsme i velikonoční přáníčka, valentýnky a přáníčka ke Dni matek. V únoru jsme vyráběli masky na maškarní karneval, který jsme uspořádali na začátku března. Účast sice nebyla tak hojná, jak jsme předpokládali (přišlo jen kolem dvaceti dětí), zato jsme si to pořádně užili. Nechybělo tancování, společné hry a soutěž o nejlepší masku. Tvořivé aktivity většinou děti uklidní, mnozí u nich dokážou vydržet docela dlouho. Zejména mladší holky rády vybarvují, vystřihují a vyrábějí různé věci z papíru, ale ani

některí kluci v tomto nejsou pozadu. V příštím školním roce bychom rádi nabídli dětem i výtvarný nebo jinak tvořivý pravidelný kroužek.

Maruška

„POTREBUJEME VLASTNE DOBROVOLNÍKA?“

Táto skeptická otázka ma napadla pri prvom oboznámení sa s myšlienkou hostiť dobrovoľníka v našej organizácii.

No keďže rok 2011 je vyhlásený ako rok dobrovoľníctva, rozhodli sme sa pod záštitou Českej národnej agentúry napísať projekt, ktorý by nám zaručil po dobu jedného roka hostiť dobrovoľníka z cudziny. Po schválení projektu a finančného grantu sme si vybrali dobrovoľníčku zo Španielska. Celia Hernandez Magallo k nám nastúpila koncom februára. Už po prvých dňoch sa nám ukázalo, že náš výber nebol vôbec zlý... Klienti strediska si hneď od začiatku Celiu pre jej optimizmus a kamarátsku povahu obľúbili, snažili sa

jazykovú bariéru prelomiť zubami-nechtami, dokonca niektorí z nich začali aj svoj voľný čas mimo klubu tráviť so Celiou.

Pomaly sa končí

Celiin tretí mesiac z jej ročného pôsobenia u nás. Ešte je síce priskoro hodnotiť prínos dobrovoľníčky pre našu organizáciu, ale už teraz môžeme povedať, že Celia prínosom určite je. Či už primárne jej samotnou prítomnosťou v klube, kde rozhodne púta pozornosť našich klientov a je medzi klientmi obľúbená, ale aj sekundárne a to tým, že vďaka jej prítomnosti sme

v klube mohli zaviesť pravidelné hodiny angličtiny, o ktoré je pomerne veľký záujem z dôvodu jazykovej bariéry, ktorá medzi klientmi a Celiou bezpochyby aj naďalej je a ktorú sa obe strany snažia čo najviac odbúrať. Do budúca ešte určite plánujeme zorganizovať aktivity spojené s jej pôsobením v našom stredisku. Či to budú „španielske dni“ v klube, ktoré

sa budú niesť v znamení španielskej kultúry, hudby a kuchyne, alebo niečo iné, to ukáže blízka budúcnosť, ale už teraz sa teším na ďalšie multikultúrne zážitky s teraz už aj „našou“ Celiou.

Roman

DĚTI FITNESS ANEB SPORTEM PROTI DROGÁM

Příležitost pro všechny šikovné děti. Toto motto je hlavním tahounem sdružení s názvem Děti fitness aneb sportem proti drogám. A protože u nás ve středisku máme samé šikovné děti, které se nebojí soutěžit a ukázat své schopnosti i dalším, nemohli jsme na takové akci chybět!

Letos se soutěž konala v nedaleké Ostravě a zkoušky včetně všech důležitých příprav před vystoupením začínaly už od rána. Byla neděle 24. dubna, čas Velikonoc, a zatímco ostatní se oddávali poklidnému spánku, my taneční nadšenci jsme museli z postele vyskočit již za ranního kuropění. Ale myslím, že jsme trochu toho spánku pro pár skvělých zážitků rádi obětovali. A že nás nebylo málo. Byly mezi námi snad

všechny věkové kategorie od starostlivých maminek – pomocnic, trenérek a samozřejmě dětí od předškolního věku až po pár středoškolaček.

Na soutěži jsme měli zastoupení v kategorii mažoretek i v kategoriích tanečních. Co je důležité říci, že konkurence byla opravdu obrovská. Do Ostravy dorazily týmy z celé Moravy a dokonce i několik hostů ze Slovenska. Naším hlavním cílem však nebylo posbírat všechny ceny, ale zúčastnit se, obhlédnout konkurenci a především si dobře zatancovat a zasoutěžit s ostatními.

Naše nejmenší mažoretky obsadily krásné čtvrté místo a vysloužily si u diváků velký potlesk za svou odvahu vystoupit před velmi početným obecenstvem. Druhá skupina starších mažoretek, zkušených a soutěжами ostřílených děvčat soutěžila hned se třemi vystoupeními. Nakonec ve své skupině, do které byly zařazeny i o mnoho let starší a profesionální mažoretky získaly ocenění za třetí, čtvrté a páté místo. Všechny naše šikovné mažoretky si zároveň svými vystoupeními vysloužily účast na finále v Praze. Taneční školu reprezentovaly

v kategorii street dance, ve které také soutěžily i týmy téměř profesionální, holky z taneční skupiny Podfu(c)k (taneční kroužek Mix dance). Jejich tanec o zombících byl plný dynamiky a nadsázky a probojovaly se nakonec na 8. místo. V méně početné kategorii Zumbička pak soutěžily tanečnice ze skupiny Emesha (taneční kroužek Moderna – show dance) a s jejich tancem Jambo Afrika se jim podařilo zvítězit. Bonusem k tomuto vítězství je postup do pražského finále.

Co více dodat? Velikonoční neděle v tanečním duchu se vskutku vydařila. I když na nás po celém dni padla pořádná únava, mohli jsme si spokojeně říci, že náš výjezd dopadl skvěle. Děti si dovezly nějaké ty drobné dárečky, diplomy a některé i poháry. Trenérkám a maminkám se ulevilo, že jsme tu naši „drobotinu“ dovezli v pořádku. Ale především jsme si přivezli spoustu zkušeností a zážitků. Teď stačí jen popadnout dech a o víkendu 28. a 29. května vyrazit směrem k našemu hlavnímu městu. Takže stověžatá matičko Praho, těš se. Naše děti tě jedou převálcovat!

Veronika Geryková

OHLÉDNUTÍ ZA FLORBALEM V SUCHÉ

Již třetím rokem probíhá pravidelně v Prostřední Suché na ZŠ Kpt. Jasioka kroužek florbalu. Pravidelně kroužek navštěvuje průměrně 11 zájemců. Trénujeme herní situace a hlavně oblíbené samostatné nájezdy. V letošním školním roce jsme se zúčastnili tří turnajů na Šumbarku dvakrát pro mladší žáky a to dva týmy (v lednu Barcelona 5. místo, a Černí ninžové 6. místo, v dubnu HC oceláři Třinec 4. místo, Vítkovice steel 7. místo), a jedenkrát pro střední žáky (Vítkovice steel 5. místo). Na těchto turnajích kluci získávali hlavně cenné zkušenosti, a mohli si zahrát na větším hřišti s mantinely. Čtyři hráči – Martin, Michal, Daniel a David - se zúčastnili turnaje SHM ve florbale v Kroměříži pro mladší žáky. Martin si dodal odvalu a jediný zástupce z Prostřední Suché se s námi v lednu vypravil na pravidelný výstup na Lysou Horu. Doufám, že v příštím roce budou kluci pokračovat.

Alan

POHÁDKOVÝ KARNEVAL

Nezvykle velký počet pohádkových bytostí se objevil v šumberském středisku onoho pátečního odpoledne na konci února. Konala se zde akce zakončující měsíc věnovaný pohádkám. Děti, které přišly v ten den do střediska s rozmanitými a nápaditými maskami, se uvnitř mohly potkat s pirátem, čarodějnici, dalmatinem, andělíčkem a maskovaným bobrem, což byly převleky vedoucích. Celou akci dokumentoval stylově nalíčený fotograf.

Pro všechny pohádkové bytosti bylo připraveno pohádkové soutěžní odpoledne, zakončené pohádkovým tanečním karnevalem, pohádkovými buchtami a kouzelným čajem. Nejlepší maskou byla zvolena originální a krásně ztvárněná slunečnice. Akce se dětem i vedoucím moc líbila ☺.

Bobr

SPORTEM KU ZDRAVÍ

Sluníčko se nám v posledních dnech dávalo hodně poznat a postaralo se nám o příjemné hřejivé dny. Mohli jsme odložit mikiny a bundy, někteří z nás již také oprášili sluneční brýle. Krásné počasí nám umožnilo rozšířit naše klubové aktivity také na travnatém prostranství vedle klubu Maják. Spolu se skupinkou několika dětí jsme každý den vyrazili ven vybaveni míčem, létajícím talířem či badmintonovými páčkami. Vzhledem k tomu, že se „naše“ děcka snadno pro něco nadchnou, nebylo třeba vymýšlet příliš složité hry. Většinou jsme si vystačili s vybíjenou, hrou „na jelena“ či „na osla“. Házení s létajícím talířem, stejně jako hra na „ovečky a vlka“, se rychle staly mezi dětmi oblíbené. „Půjdeme dneska ven?“ zaznívalo od některých už od vchodových dveří. Také mezi mládežníky se venkovní hry chytly. Sami jsme nevěřili, že pouhé volejbalové pinkání v kroužku je bude bavit tak dlouho. Někteří dokonce oželeli i oblíbené sedění u počítače. Nutno říct, že většinou to byly holky, které chtěly jít ven. Zájem děcek a mládežníků o takové aktivity nás utvrzuje v tom, že je pohyb

baví, a proto chceme nabídku sportovních činností rozšířit. V teplejších dnech nám k tomu poslouží nejen travnaté prostranství, ale snad i zahrada za domem. V červnu plánujeme uspořádat sportovní den a na příští školní rok chystáme zavést i sportovní kroužky v tělocvičně.

Ondra

POSILOVNA VALDOCCO

Ne každý mladý člověk je spokojen s typem své postavy a se svými fyzickými dispozicemi. Někteří chlapci se stydí jít v létě k vodě, protože si myslí, a jsou o tom skálopevně přesvědčeni, že jim jdou spočítat všechna žebra, a jiní zase, že jim odstává břicho více, než by chtěli. Pravidelným posilovacím cvičením se zvolením vhodných cviků, společně s pestrou a výživnou stravou může i extrémně štíhlý mladík nabrat pár kilogramů svalové hmoty a směle jít v létě třeba na koupaliště. Na druhou stranu ten méně štíhlý zase může díky pravidelnému posilovacímu a aerobnímu tréninku ve spojení s vhodnou stravou pár přebytečných kilogramů tělesné váhy shodit. Cvičení v posilovně a hlavně pravidelnost již zmíněného pomáhá v neposlední řadě mnohonásobně zlepšit fyzickou zdatnost, sílu, odolnost, ale také i estetickou stránku tělesných partií fyzicky aktivních mladých lidí. To může při správně zvoleném tréninku s ohledem na tělesný typ a vhodně zvolené stravě posilovna nabídnout, ale to není vše, aktivní cvičení v přátelském kolektivu mladých lidí spojujících podobný cíl, může také vyplnit mezery v jejich životě, které mohou doprovázet negativní jevy, které pramení z nudy a volného času nevyplněného vhodnou zájmovou aktivitou. A proto k tomuto účelu slouží mladým lidem posilovna, která byla zřízena při volnočasovém klubu Valdocco, a je otevřena čtyři dny v týdnu. Třeba právě i pro Tebe...

Pavel Toman

MOVE FOR EVERYBODY 2011 ANEB JÁ TAK RÁD TRSÁM, TRSÁM

Move for everybody, tedy Pohyb pro každého. Taneční soutěž pořádaná Taneční školou CSVČ sv. Jana Boska v Havířově a určená pro všechny amatérské tanečnice z blízkého okolí. Jednoduše a stručně řečeno. Ale nebudu vás napínat a prozradím vám mnohem víc.

Chodit pravidelně na taneční tréninky, zdokonalovat si své dovednosti a učit se nové taneční choreografie, to je samo o sobě jistě zajímavé a užitečné, ale předvést se před svými kamarádkami z jiných skupin a ukázat, co ve vás dřímá, tak tomu se říká pořádná výzva. Proto jsem ji letos již podruhé všem malým i velkým tanečnicím z našeho střediska umožnila. A nejen jim. Taneční setkání amatérů, jak zní podtitul akce Move for everybody, je zkratka pro ty, kteří mají rádi tanec a pohyb a především se nebojí předvést své taneční umění.

Děti ze střediska se vždy těší na návštěvu hostů z jiných podobných organizací nebo škol. Letos naše pozvání přijaly hned tři taneční skupiny ze SVČ Asterix v Havířově a taneční skupina Boom ze SŠ v Havířově – Prostřední Suché. Letošní

ročník se tudíž stal čistě havířovskou záležitostí. Velké zastoupení mezi soutěžícími pak samozřejmě měly naše taneční skupiny či kroužky jako Dětský aerobic, Irské tance, Kreativní tanec a taneční skupiny Emesha(Moderna-show dance) či Podfu(c)k (Mix dance).

Hladkému průběhu celé akce předcházely celé dny příprav, zařizování, rozesílání mailů a v neposlední řadě i zajištění cen a pohodlného prostředí pro soutěžící. Přes značný spánkový deficit a přetížené hlasivky koordinátorky taneční školy mohla celá soutěž v sobotu 30. dubna vypuknout. Již od rána se středisko na Šumbarku pomalu plnilo lidmi. Nejdříve organizátory a dobrovolníky, kteří si s ochotou přivstali a dávali do kupy poslední důležité přípravy, zvukařem s početnou aparaturou, moderátorem a v neposlední řadě těmi hlavními – soutěžícími. Po příchodu vystupujících bylo najednou plno. Někteří se uvelebili na lavičkách v tělocvičně a pozorovali zvukové a prostorové zkoušky ostatních, jiní se předháněli v líčení nebo jen tak odpočívali před svým vystoupením.

Jen co hodiny ukázaly 12.30 hod, tělocvična byla rázem plná nadšených tanečnicků i senzacechtivých diváků. Soutěž byla určena především samotným tanečnickům, ale i tak se v hledišti objevovaly hlavy několika rodičů či kamarádů s fotoaparáty. Atmosféru nelze ani pár slovy popsat. Tanečníci si navzájem vytvořili úžasnou kulisu, která místy přehlušovala i naplno rozjetou hudbu a znemožňovala tak tříčlenné porotě domluvit se na svých favoritech. Moderátor Roman se měl co ohánět, aby představil vystupující nebo uspořádal krátký rozhovor. Jistě není třeba dodávat, že obě soutěžní kategorie byly nabitě perfektními vystoupeními. Každé taneční číslo mělo svou specifickou náladu, nápad a provedení. Tanečníci ze sebe vydávali to nejlepší a byli vždy odměněni hromovým potleskem. Zřejmě by se zde nenašel nikdo, kdo by se nudil, natož aby usnul. V tak pozitivně naladěném prostředí by to ani

nešlo.

Zdálo se, jako bychom před chvílí začali a už tu byl konec. Atmosféra mimo taneční parket přece jen o něco zhoustla a každý upíral zrak k porotě, která neměla vůbec jednoduchou práci. Musela sečíst všechny body, jež jednotlivým vystoupením udělila a rozhodnout v každé kategorii o umístění na 1.–3. místě a navíc se musela dohodnout, komu udělí navíc zvláštní cenu poroty. Jedno rozhodování bylo také na samotných tanečnicích. Každá taneční skupina měla vybrat jedno taneční vystoupení, které ji nejvíce zaujalo. Z těchto hlasů nakonec vyšla neočekávaná remíza a na řadu tak přišlo halasné burcování pro jednu či druhou taneční skupinu. Jak to všechno dopadlo? Na to se můžete podívat níže, kde najdete soupisku všech soutěžících skupin, ale také konečné výsledky.

Vyhlašování se obešlo bez slzavého údolí, protože nejen vítězové si odnášeli domů poháry a diplomy. Každý účastník dostal pamětní list na své jméno, stylovou záložku do knihy a během

soutěže i nějakou tu sladkou odměnu. Doufejme, že si také odnesli motivaci do dalšího ročníku a jen ty dobré zážitky.

Co dodat na závěr? Snad jen vyjádřit velkou spokojenost nad celou soutěží, která se opět vydařila. Doufám, že všichni naši soutěžící odcházeli s dobrou náladou a celou akci si náležitě užili. Teď už stačí jen poděkovat všem pracovníkům střediska a dobrovolníkům, kteří se na přípravách a chodu Move for everybody podíleli a věnovali tak část svého drahocenného času pro děti a dobrou věc.

Veronika Geryková

ÚSPĚCHY MAŽORETEK

Mini mažoretky mají za sebou odtančenou plesovou sezonu. Také různá vystoupení: v Bludovicích na přehlídce folklorních souborů, na soutěži Miss mažoretky v Havířově, v Ostravě na soutěži „Děti Fitness“, kde získaly krásné 4. místo a postoupily do Prahy na finále. Čeká je v tomto školním roce ještě vystoupení na akademii v červnu v KD P. Bezruče.

Mažoretky Kadetky mají za sebou rovněž spoustu vystoupení, byly také na soutěžích, kde získaly 2. a 3. místo a v mezinárodní soutěži AWARDS 2011 získaly 1. místo, postoupily na galakonzert do Prahy. Na soutěži Everybody získaly 2. a 3. místo.

Juniorky - tato děvčata jsou už na vysoké úrovni v technice mažoretek. Mají za sebou několik vystoupení, přehlídek, soutěží. V mezinárodní soutěži AWARDS 2010 i 2011 získaly 1. místo a byly na galakonzertu v Praze, kde si převzaly zlato. Byly nejlepší na Miss mažoretky, v soutěži „Děti Fitness“ v Ostravě získaly 3. a 4. místo.

Na konec školního roku dostanou vysvědčení a budou odpočívat a nabírat síly do nového školního roku. Všechny celky mažoretek budou mít soustředění v srpnu.

Míša

MEZINÁRODNÍ VÝMĚNY MLÁDEŽE

Ve dnech 4. – 7. května jsem se zúčastnila mezinárodního školení BiTriMulti, které se konalo ve Walesu, v oblasti Vale of Glamorgan. Toto školení bylo určeno především pro pracovníky s mládeží a hlavním tématem byly mezinárodní výměny mládeže. Školení se kromě dvou zástupců z české republiky účastnilo ještě dalších 24 účastníků z Německa, Holandska, Turecka, Polska, Litvy, Španělska, Velké Británie, Rumunska a Islandu. V průběhu čtyř dnů jsme absolvovali poměrně náročný výcvik, kde jsme si zkoušeli, jaké to je přijet do cizí země a společně vytvářet projekt. Pracovali jsme v nejrůznějších skupinkách, vyměňovali si zkušenosti a kontakty a vytvářeli několik fiktivních projektů, abychom se tím naučili vytvořit reálný projekt.

Výměny mládeže se realizují spoluprací hostitelské skupiny s jednou, dvěma, či více skupinami vysílajícími z různých zemí. Do každé výměny musí být zapojeny alespoň dvě různé země programu, z nichž alespoň jedna je členským státem EU. V praxi to vypadá tak, že organizace v nějaké zemi vymyslí projekt pro mladé lidi, najde si partnery, kteří pak přijedou a společně minimálně 6 dní na projektu pracují. Velký důraz se klade na tzv. participaci mladých lidí, tzn. maximální zapojení mladých do projektu, včetně jeho tvorby. Dalším důležitým bodem je neformální vzdělávání – cílem je, aby se mladí lidé něco naučili, ovšem ne takovým tím školním stylem, ale spíše prostřednictvím nejrůznějších aktivit. Poslední, poměrně atraktivní priorita, je multikulturní učení, které umožňuje mladým lidem poznávat jiné země, jinou kulturu, navazovat kontakty i za hranicemi své vlasti, případně se učit překonávat jazykovou bariéru.

Celé školení probíhalo v angličtině, což samo o sobě bylo dost náročné a vyčerpávající. Přesto to byla cenná zkušenost, za kterou jsem velmi vděčná. Přinesla mi nejen hlubší vhled do problematiky výměn mládeže, ale také zážitek z multikulturního učení, které v naší mezinárodní skupině probíhalo. Získala jsem spoustu kontaktů na lidi pracující s mládeží v různých zemích Evropy a dokonce se mi podařilo navázat kontakt s organizací ze sousedního Německa, která pracuje s podobnou klientelou, jakou máme ve Valdoccu, a s kterou by případná výměna byla možná. Jestli pojedeme my tam nebo to bude probíhat u nás, není prozatím jasné. Přesto doufám, že se tento výjimečný projekt podaří uskutečnit a umožníme tím mladým lidem z Valdocca nejen podívat se do světa, ale přitom se i něco naučit formou pro ně přijatelnou a získat zážitek, na které nikdy nezapomenou.

RoMi

ZKOUŠKY TKD WTF NA TECHNICKÝ STUPEŇ KUP

Dne 5. 5. 2011 se konaly úplně první zkoušky samostatného oddílu Taekwondo WTF Havířov sv. Jana Boska. Cvičenci se na zkoušky připravovali nejen fyzicky, ale mnozí hlavně psychicky. První zkoušky jsou vždy pro taekwondisty nejdůležitější jako začátek jejich cvičení. Již od 16:00 hodin se začala plnit tělocvična, kde docházelo k rozvíčování, protahování, opakování. Oficiální zahájení zkoušek mělo začít již v 17:00 hodin. Vzhledem ke zpoždění zkoušejícího z důvodu dopravní situace na cestě z Prahy do Havířova se zkoušky posunuly až na 18:00 hodin.

Samozřejmě taekwondisté nebyli ošizeni vůbec o nic. Krásné, pestré a těžké zkoušky. Těsně před 20:00 hodinou se dozvěděli naše střediskové šikulky zdárné výsledky svého snažení. Oddílovým úspěchem bylo velké množství žlutých pásků a osobní pochvala prezidenta svazu, který rozdál tři knihy se svým podpisem třem největším snaživcům. Všem taekwondistům gratulujeme.

Doxyy

OSTRÝ VÝLET NA OSTRÝ

Přiznám se, že když jsem se v tom sobotním ránu probudil a za oknem zářilo sluníčko na jasně modré obloze, byl jsem trochu zaskočen (příjemně). Připadalo mi totiž zvláštní, že bychom mohli mít v tomto školním roce pěkné počasí na výletě, ale teď to vypadalo, že pro tentokrát nám to už konečně vyjde. Po sbalení věcí jsem se tedy s nadějí rychle vydal na vlakové nádraží, kde jsme měli sraz na výlet. Děti postupně přicházely a ze všech byla cítit radost z toho krásného počasíčka ☺. Ranním vlakem jsme jeli do Třince a odtud autobusem do údolí Tyry pod Ostrým. Počasí bylo skutečně nádherné a jarní příroda voněla krajem. Jen nás trochu mátklo,

proč je na
protějším
vrcholu
Javorový asi
od poloviny
kopce
zřetelně
vidět
souvislá
sněhová
pokryvka.
Dlouho jsme
si s tím ale

nelámali hlavu a vyrazili vstříc dobrodružství.

Žaneta připravila na pochod zajímavou pozorovací hru, do které se všechny děti s nadšením zapojily (měly za úkol vnímat zvuky, vůně, rostliny, zvířata apod.). Postupně jsme přešli první rozkvetlé slunečné louky a přes lesík jsme se dostali k loukám zasněženým ☺. Pod chatou Kozinec jsme se už brodili po kotníky ve sněhu a bylo fajně ☺. Na Kozinci jsme dali kratší občerstvovací zastávku a pak jsme pokračovali dále na chatu

pod Ostrým.
Sněhu
pomaličku
přibývalo, to
nám ale
nevadilo.
V rámci
zpestření a
urychlení
cesty jsme
absolvovali
jednu kratší
terénní
zkratku, se

kteří malinko problém☺. Zkratku však vystřídala lesní cesta a my pokračovali dále a vzhůru, přičemž jsme se spontánně rozdělili na dvě skupiny.

Když jsem se „zadním vojem“ došel k místu, kde se cesta dělila na „normální“ a „méněnormální“ (vedoucí přes vrchol), rozhodl jsem se na popud dětí, že zkusíme tu druhou variantu. S trošku naivní nadějí, že se jedná o další „zkratku“ jsme začali stoupat příkře vzhůru☺. Ze začátku to vcelku šlo a děcka to vesele zvládala. S přibývajícím výškou ale sněhu výrazně přibylo, veselé nálady trošku ubylo a na vrcholku jsme se prodírali přes 40cm vrstvu mokrého sněhu. Tady se už začala projevovat postupně sílící únava a jakási nespokojenost s tímto typem „zkratky“ a také emoce se dostaly lehce do pohybu ☺. Značně promočení a promrzlí jsme se statečně probojovali až na chatu pod Ostrým, kde následovalo velké sušení, převlékání a regenerace sil s nezbytným teplým občerstvením.

Před 16. hodinou jsme vyráželi ostrým pochodem dolů na vlak do stanice Hrádek. Leč první část cesty byla ještě stále dost namáhavá a pomalá, neb jsme scházeli cestou plnou mokrého

a tajícího sněhu s množstvím bláta a louží. Za chvíli tedy byli všichni opět „mokří až za ušima“, ale to už nikomu nevadilo a brali jsme to, jakože to je tak v pořádku☺. Sníh postupně mizel a dole jsme už opět kráčeli přes pěkně rozkvetlé louky a voňavé lesy, jen jsme to v tom spěchu na vlak neměli čas moc vnímat☺. Závěrečným sprintem jsme doběhli na nástupiště právě v okamžiku, kdy se zavřely dveře vlaku a ten se dal do pohybu☺. A tak jsme měli najednou hodinu volného času. Po počátečním rozladění však zavládla posléze zase dobrá nálada. Konečně jsme mohli v klidu dokončit a vyhodnotit celodenní snažení dětí v Žanetině hře a též jsme se mohli pokochat sluníčkem zapadajícím za vrchol Javorového. Do Havířova jsme tedy dojeli s hodinovým zpožděním kolem 20. hod večerní. Rodiče naštěstí toto nahlášené zpoždění přijali dobře a také děcka myslím brzy zapomněly na útrapy cesty a už se zase těší na nějaké to další „dobrodružo“ ☺. A tak věřím, že příště to bude konečně fakticky hodně pohodový výlet☺.

Bobr

SALESIÁNSKÝ TURNAJ V HAVÍŘOVĚ

Byl 16. duben, slunečné sobotní ráno, a stolně tenisoví nadšenci středisek v České republice se sešli na dalším společném turnaji družstev, tentokrát v Havířově. Po přivítání jsme se všichni dohodli, že by bylo zajímavé družstva náhodně promíchat, aby byl turnaj vyrovnaný.

A tak se stalo. Vybraly se tři koše hráčů rozdělené podle výkonnosti, ze kterých se losovalo do každého družstva. Vzniklo tak pět celkem vyrovnaných družstev. Po nachystání všech důležitých formalit se začalo hrát. Hrál se dopoledne, hrálo se i odpoledne a dokonce se hrálo i večer. Samozřejmě nesmělo chybět jídlo, a tak v poledne byl skvělý oběd a večer ještě lepší večeře, a to vše díky Vítovi a Pavlínky. Po dohrání i toho posledního zápasu se nejlepší hráči z Brna dohodli, že by chtěli vyzvat nejlepší hráče Havířova. No a tak se hrál ještě jeden zápas. Nikdo už sice nemohl, ale bylo to takové španělské EL CLASICO, takže všichni makali na 100%. Havířovští borci nakonec vyhráli 6:4.

Po těchto skvělých výkonech následovalo vyhodnocení, pár nezbytných fotografií a večer už se jen sedělo a klábosilo. Tak to byl náš další turnaj ve stolním tenise.

Družstvo	1	2	3	4	5	body	score	pořadí
1Všehochut'		2:8	3:7	5:5	5:5	6	15:25	4
2Kartotka	8:2		6:4	8:2	7:3	12	29:11	1
3Baletky	7:3	4:6		7:3	6:4	10	24:16	2
4Já nevím	5:5	2:8	3:7		4:6	5	14:26	5
5Ragza	5:5	3:7	4:6	6:4		7	18:22	3

1. KAROTKA - Traxler, Mrkvan, Andrlé
2. BALETKY - Antlová, Václahovský, Hlaváč
3. RAGZA - Kucin, Vaculík, Vondráček

ZAJÍMAVÉ AKCE

Stalo se tradicí, že naše středisko pořádá různé soutěže pro děti. Několik takových si připravili pedagogové ještě do konce školního roku. Jsou to například herní jednička, badminton, turnaj v basketbale, kris-kros, turnaj v peckách, kalču, minigolfu a kdo si hraje, nezlobí.

Herní jednička je soutěž, která se bude skládat z několika soutěží jako je skok přes švihadlo, motaná, skákání v pytli a další.

Z dalších zajímavých akcí je kris-kros, který se hraje na tvoření slov a časový limit 5 minut.

Další je Tiger Woods aneb turnaj v minigolfu, který se uskuteční v červnu. Děti hrají na minigolfových hřištích. Mají za úkol trefit míček na golfovém hřišti na co nejméně pokusů do důlku.

Ještě jedna zajímavá soutěž se bude konat v červnu, a to „Kdo si hraje, nezlobí“. Děti soutěží v různých soutěžích – slalom s míčem, hod na koš, nožičky a střelba patičkou.

Michal

DŘÍPRAVA LETNÍCH PŘÍMĚSTSKÝCH TÁBORŮ

A je tu zase konec školního roku a s ním i nadcházející prázdniny. Tak jako každoročně i letos bude naše středisko pořádat letní příměstský tábor a to ve dvou turnusech i lokalitách. První turnus bude od 15. 8. - 19. 8. na Šumbarku. Poprvé se uskuteční v termínu od 22. 8. – 26. 8. 2011 příměstský tábor i ve středisku na městě.

O děti se budou starat zkušení pedagogové, kteří mají už dnes pro ně připraveny pestrý a bohatý program. Letošní příměstský tábor bude zaměřen na dovednosti a sport. Děti mají možnost si vyrobit různé šperky, namalovat si hedvábné šátky a trička. Rovněž ve sportovních aktivitách budou připraveny tréninky a turnaje ve fotbale, florbalu a šprtci jak v tělocvičně, tak na hřišti. Také budou mít možnost zúčastnit se výletů a noci ve středisku.

Děti, které o prázdninách nikam nepojedou, mají možnost alespoň takovouto formou prožít pěkné a zajímavé prázdninové chvíle s kamarády.

Anička

MÁME OKRESNÍHO PŘEBORNÍKA VE STOLNÍM TENISE

Školní rok se nám pomalu chýlí ke konci a s ním i všechny turnaje spojené s ním. Letos jsme se účastnili salesiánských turnajů jednotlivců a družstev, odehráli jsme dvě ligové soutěže a také jsme se zúčastnili sedmi krajských a osmi okresních bodovacích turnajů.

Salesiánské turnaje se nehrají na školní, ale na kalendářní rok. Zatím za sebou máme dva. Oba se uskutečnili v Brně. Do konce roku nás čekají ještě další tři turnaje, a to v Praze, Havířově a možná v Plzni. Po prvních dvou turnajích je Olda Václahovský v dorostencích na 1. místě a v kategorii starších žáků je první Ondra Štětina a druhý Lukáš Štětina. Krajské turnaje byly určeny spíše pro hráče, kteří už mají více zkušeností a nějakou tu výkonnost. Přece jen se na těchto turnajích utkávají hráči z celého kraje, kteří už stolní tenis ovládají na lepší úrovni. Na těchto turnajích se nejlépe ukázal juniorský hráč Olda Václahovský, který držel krok s nejlepšími hráči profesionálních oddílů a ve své kategorii obsadil skvělé 6. místo.

V kategorii starších žáků se nejlépe umístil Ondřej Štětina na 16. místě a zajistil si tak postup mezi nejlepšími šestnácti hráčů na přebor kraje, kde skončil nakonec jedenáctý. Dalším, kdo se účastnil krajských bodovacích turnajů, byl ještě Lukáš Štětina, který ve své kategorii starších žáků obsadil 29. místo. Okresních bodovacích turnajů se mohli účastnit i méně dobří hráči a to bylo vidět i na účasti našich dětí. Těchto turnajů se zúčastnilo celkem 9 hráčů a hráček. Tady jsme dosáhli největších úspěchů. Zejména naše dvojčata, Lukáš a Ondra Štětinovi se ve všech svých kategoriích pohybovali na předních místech.

Máme v našem středisku dokonce i okresního přeborníka, kterým se stal Lukáš Štětina v kategorii starších žáků. Jeho bratr Ondra se umístil o pár setin bodů za ním, na

druhém místě. Za zmínku stojí ještě 4. místo Vanesy Antlové v kategorii starších dívek.

Věřím, že tyto turnaje byly pro děti přínosem, jak ve zdokonalování se v jejich oblíbeném sportu, tak v poznávání nových kamarádů z jiných oddílů a salesiánských středisek. Teď už se můžou všichni těšit na zasloužený odpočinek o prázdninách a od září nás čeká nová sezóna.

horní řada zleva: Olda Václahovský, Lukáš Štětina,
Ondra Štětina, Petr Bartoň

dolní řada zleva: Vanesa Antlová, Martin Melčák,
Lukáš Harašta, Patrik Mušuka

Jirka

VELIKONOCE VE VÝTVARCE

Jak jsme se našim dětem snažili přiblížit tradici Velikonočních svátků?

Drželi jsme se tradice, že jarem vše krásné nejen začíná, ale i pokračuje. Já jsem se věnovala

hlavně velikonočním vajíčkům, ale ostatní doplnili nabídku o velikonoční karabáče. Také děvčata v oratoři pracovala na netradičních technikách zpracování velikonočních vajíček. Náš cíl byl jeden, aby každý, kdo hledá po zimě trochu nového tepla a jara, ho také našel. Také v počítačové učebně jsme tvarovali s pomocí grafických programů vajíčka, která jsme pak použili při vytváření velikonočních přáníček. Investovali jsme také do foliovaných vajíček, která se mohou uchovat jako vzor i pro další školní rok

Erika

JAK JSEM PROŽILA LETOŠNÍ VELIKONOCE

Dříve jsem se vždycky více těšovala na slavení Vánoc. Asi to bylo díky vnějším věcem – vánočnímu stromku, vánoční výzdobě doma, na ulicích města, rozzářeným očičkám dětí nad dárky...

Letos ale došlo k nějaké zvláštní proměně. Už několik týdnů před Velikonocemi jsem se začala velice těšit, a byla jsem si vědoma, že pro dobré prožití Velikonoc je nutné se připravit. Dopřávala jsem si více času ke ztišení, k přemýšlení, k bytí s Bohem, svěřování mu všech záležitostí v životě. A k tomu všemu jsem ještě přibrala svoji maminku. V říjnu minulého roku odešla na věčnost, a já stále více zjišťuju, že se o nás z nebe stále stará. Vyslala jsem v těžkých situacích už několik proseb a odpověď se dostavila často velmi brzy...

Už jsem se velmi těšila, když jsme se ve sboru učili zpívat žalmy pro velikonoční svátky. Když přišel Zelený čtvrtek, byla jsem šťastná a radostně jsem jela do našeho kostela sv. Jana Boska. Ustanovení Eucharistie jsme pěkně oslavili i za zvuku našich zvonů, které ještě odpočívají na zemi a čekají na dobudování zvonice. Velký pátek jsme prožili ve ztišení – i obřady v kostelech probíhají velmi tiše. Obřady začínají naprostým tichem, kněz s přísluhujícími vzdávají svou podřízenost Bohu tím, že si lehají čelem na zem. Po bohoslužbě slova probíhá uctívání kříže, při kterém se zpívá text: Lide můj, kde zaznívají slova: Co jsem měl ještě učinit, abys ve mně uvěřil...? Pán Ježíš učinil pro nás všechno, vydal se na kříž, zemřel a vstal z mrtvých, abychom my mohli žít... Ale naše srdce jsou hodně tvrdá, zavíráme je před touto pravdou v obavách, že bychom se nějak museli změnit. Přitom otevřít srdce Pánu je to nejlepší, co můžeme udělat, protože On sám nás pak nádherně proměňuje, činí nás šťastnými.

Vigilie Bílé soboty je vždy nádherná – obřady začínají až po západu slunce slavností světla, kdy se od ohně venku

zapaluje velikonoční svíce – paškál. Tento plamen má symbolizovat, že Kristus je světlem světa, bez Něho chodíme ve tmách. V některých kostelech jsou v tento večer křtěni dospělí lidé, kteří se na to celý rok připravovali. Zaznívají litanie ke všem svatým, kdy si můžeme více uvědomit společenství lidí žijících ještě na tomto světě a na onom. Rozeznívají se opět naplno zvony a varhany, aby se mohly podílet svými tóny na oslavě Zmrtvýchvstání Páně. Zaznívá radostné Aleluja, tak jako i v neděli a celý další týden, kdy Církev v oktávu stále oslavuje největší událost dějin.

Velikonoční doba má ještě jeden nádherný vrchol – 2. neděli velikonoční. Ta je označována za neděli Božího milosrdenství. Je to nejen kvůli textům, které se ten den při mši čtou, ale především díky příslibům, které jsou s touto nedělí spojeny. Největší z nich je spojen se svatým přijímáním přijatým v tento den. Je to příslib „úplného odpuštění vin a trestů“, čili stejné milosti, kterou dostáváme pouze ve svátosti křtu. Pán Ježíš si přeje, aby v tento den byl slavnostně posvěcen obraz Božího milosrdenství a také veřejně čili liturgicky uctěn. Kněží mají v tomto dni mluvit lidem o velikém a nevyčerpatelném Božím milosrdenství. Mají-li mít věřící užitek z velkých darů, které chce Pán dát každému člověku, je třeba, aby byli v milosti posvěcující (po svátosti smíření), aby neměli zalíbení v žádném hříchu, aby plnili podmínky úcty k Božímu Milosrdenství (důvěra a činná láska k bližnímu) a přistoupili v ten den k „prameni života“ čili ke sv. přijímání. Je to úžasný dar Boha pro nás – den, kdy se nám úplně smyjí hříchy a všechny tresty za ně, začínáme zase s úplně čistým štítem...

Měla jsem z toho ohromnou radost, ještě celý týden po této neděli jsem se v duchu přímo vznášela. Byla to nádhera! Život s Bohem je opravdu krásný! Zkuste to!

Jana

DĚTI TO VIDÍ JINAK

Všechny výlety v letošním školním roce, které jsme s dětmi podnikli, se neobešly bez deště, spousty sněhu a mrazu. Začalo to již v září potáborovým výletem na Visalaje. Ráno pršelo a my čekali, že nikdo nepojede. K našemu překvapení přišla spousta dětí a náladu jim nezkazil ani silný déšť během cesty.

Při našem druhém výletu, na Velký Polom, kdy dole v údolí jsme si ještě užívali slunečné podzimní počasí, na horách již vládla zima. Nikdo z nás to nečekal. Děti nazuté jen do lehkých tenisek se okouzlení prvním sněhem brodili mokří až po kolena. Pro děti žádný problém, my s Bobrem jsme to však tak růžově neviděli.

Dalším, již tradičním výletem, byl lednový výšlap na Lysou horu. Ještě na nádraží v Havířově to vypadalo nadějně. Ovšem už v Ostravě Kunčicích začalo dosti pršet a nepřestalo to ani během celého výstupu na vrchol. Jeho poslední část jsme navíc vycházeli za silného větru a mrazivého sněžení. Děti si sice mírně stěžovaly, ale v zápětí na vše zapomněly a proháněly se kolem chaty. Po výletě jsem mluvila s některými rodiči, a ti mi tvrdili, že děti se o dešti ani nezmínily, a že výlet se jim moc líbil.

V březnu jsme si vyjeli na Filipku. Ale protože člověk si počasí nevybere, tak nám samozřejmě zase pršelo. Tentokrát to ale bylo od samého počátku až do samého konce☺. Cestou jsme také jednou zabloudili a museli se vracet (do kopce) zase zpátky na správnou trasu. Myslela jsem, že po tomto zážitku už s námi děti určitě nikdy na výlet nepojedou, avšak jsem se mýlila. Hned příští týden se ptaly, kam se zase jede příště.

Náš zatím poslední výlet byl asi ten nejzajímavější. Dost náročný a plný emocí, taková třešnička na dortu. Protože byl duben a ve městě již všechno kvetlo a vonělo probouzejícím se jarem, nikdo jistě nečekal sníh. Ten cestou do

kopce přibýval a na vrcholu dosahoval až 30cm. Tento jarní sních již děti tolik nenadchl. Byli celí mokří, cesta dlouhá a chata v nedohlednu. Já se svou skupinkou jsem čekala již na chatě na Bobra, který to ještě za těchto drsných podmínek vzal přes vrchol Ostrého s druhou početnější skupinkou. Asi po hodině dorazily promočené a našťvané děti. Protože se potřebovaly zregenerovat, nabrali jsme zpoždění a museli zpáteční cestou na vlak (asi 11km) dosti spěchat a místy i běžet. Všechno bylo marné, vlak nám nakonec stejně ujel před nosem. Děti byly z cesty k smrti vyčerpané a znechucené z odjezdu vlaku. Říkali jsme si, že to byla pro ně ta poslední kapka. Děti tohle ovšem vidí jinak, už za 5 minut se smály a vesele hrály na honěnou na nohou, které je ještě před chvílí tak příšerně bolely. My jsme na ně jen s údivem koukali.

Tak mě napadá, kam se v dospělosti vytrácí ta radost a bezstarostnost? Dospělí si mohou mnohdy s dětmi vzít příklad a více prožívat přítomný okamžik.

Žaneta

SRDCE DONA BOSKA A VÝCHOVA

Vychovávat se srdcem Dona Boska pro vychovatele znamená nejprve pěstovat a pak dát vyvěrat ze svého srdce „rozumu, náboženství, laskavosti“. Učinit z laskavosti špičku diamantu, praktické uskutečnění toho, co náboženství a rozum nabízejí. Jedná se o to žít preventivní systém, který je láskou, jež ví jak být milovanou, s obnovenou přítomností mezi mladými, která se projevuje citovou a skutečnou blízkostí, účastí, doprovázením a animací, svědectvím a nabídkou povolání ve stylu salesiánské asistence. Je potřeba se nově rozhodnout hlavně ve prospěch nejhudší a rizikové mládeže a rozpoznat jejich viditelné či skryté znevýhodnění, vsadit na pozitivní potenciál každého mladého člověka, i toho nejvíce životem zkaženého, a zcela se nasadit pro jejich výchovu.

„Láska Dona Boska k těmto mladým se projevovala konkrétními a vhodnými gesty. Zajímal se o celý jejich život, zjišťoval jejich nejnaléhavější potřeby a intuitivně vytušil ty skryté. Tvrdit, že jeho srdce bylo zcela oddané mladým, znamená říci, že celá jeho osoba, rozum, srdce, vůle, fyzická síla, celá jeho bytost byla zaměřená na to činit jim dobro, podporovat jejich celkový růst, přát si jejich věčnou spásu. Být mužem srdce pro Dona Boska znamenalo, být zcela zasvěcen dobru svých chlapců a dát jim všechny své síly až do posledního dechu!“ O tom je slavná věta Dona Boska: „Výchova je záležitostí srdce a jen Bůh sám je jejím pánem.“ Pedagogika Dona Boska je totožná s veškerým jeho jednáním; jeho jednání s jeho osobností; a celý Don Bosko je nakonec soustředěný ve svém srdci. Zde je jeho velikost a tajemství jeho úspěchu jako vychovatele: Don Bosko uměl skloubit autoritu a vlídnost, lásku k Bohu a lásku k mladým.

„Don Bosko říkal: „Ani v největších potížích neztrácím ze zřetele cíl. Potkám-li překážku, neztrácím ducha, udělám to, co dělá člověk, který jde cestou, která je najednou zatarasená

obrovským balvanem. Pokud ho nemůžu odstranit, přelezu ho anebo obejdu, nebo v tom momentě nechám na chvíli to, co jsem začal, a abych neztrácel zbytečně čas čekáním, pomůžu zatím někomu jinému. Mezitím věci vyzrají: lidé se vystřídají a jednoduché problémy se uhladí. Ale nikdy neztrácím ze zřetele započaté dílo...“

Navzdory jistotě, že mu Pán pomůže, nenechal si Don Bosko nikdy uniknout možnost využít všech prostředků k překonání mnohých překážek, čímž do slova a do písmene uváděl do praxe úsloví: „Pomož si a Bůh ti pomůže“.

vlk

OZVĚNY Z ORATOŘE

OBČASNÍK CSVČ SV. JANA BOSKA V HAVÍŘOVĚ,

HAŠKOVA 1, HAVÍŘOV-MĚSTO 736 01

TEL.: 596 810 145

WWW.DONBOSKOHAVIROV.CZ

VYŠLO: 24. 5. 2011